

60 χρόνια Κάννες

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάιος 2007 • Τεύχος 206

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ο πιο δημοφιλής, ηλιόλουστος, πλούσιος, θορυβώδης κι ενδιαφέρων κινηματογραφικός προορισμός, το Φεστιβάλ των Καννών, φοράει για 60ή φορά τα καλά του και υποδέχεται σινεφίλ, εμπόρους και σταρ στο καλύτερο δεκαήμερο πάρτι της χρονιάς! Με αφορμή την χρυσή επέτειο, κάνουμε μια σύντομη αναδρομή στα έργα και τις ημέρες του πιο διάσημου κινηματογραφικού event του πλανήτη.

60 καπνισμένες Κάννες

της Μελίνας Μελικίδου

Αμμος, Κρουαζέτ, στάρλετ, κόκκινα χαλιά, φλας, ακριβά ξενοδοχεία, διάσημοι προσκεκλημένοι, χιλιάδες διαπιστευμένοι, χειροκροτήματα και γιουχαϊσματα, ατέλειωτα πάρτι και ραντεβού για συνεντεύξεις: οι Κάννες για δέκα ημέρες το χρόνο μεταμορφώνονται από ένα ήσυχο τουριστικό θέρετρο για συνταξιούχους, στο μυθικό επίκεντρο του κινηματογραφικού σύμπαντος. Η πιο ηχηρή γιορτή του σινεμά, ένα πραγματικό πανηγύρι εικόνων και ανθρώπων σε διαρκή κίνηση, καταφέρνει να τραβάει τα βλέμματα του κόσμου εδώ και δεκαετίες για λίγες ηλιόλουστες ημέρες.

Εδώ, όλα τα φώτα, όλες οι κάμερες, όλα τα «πάμε!» είναι όλα τα λεφτά. Στόχος βέβαια είναι ο εμπορικός χαρακτήρας αυτής της ετήσιας συνάντησης να συνδυαστεί με την τέχνη. Από τον πρώτο πρόεδρό του Ρομπέρ Φαβρ Λε Μπρε έως τον Ζιλ Ζακόμπ, σκοπός του φεστιβάλ είναι η προβολή καλλιτεχνικών ταινιών απ' όλο τον κόσμο, η προώθηση νέων ρευμάτων, τάσεων και προσώπων, αλλά και η καλύτερη εμπορική διακίνηση του κινηματογραφικού προϊόντος, με τους επαγγελματίες του χώρου να πουλούν και ν' αγοράζουν αβέρτα. Ένα φεστιβάλ λίγο απ' όλα δηλαδή, καθώς διαθέτει ταυτόχρονα καλλιτεχνικό άλλοθι, κοσμικό χαρακτήρα κι εμπορικό σκοπό. Τα τελευταία χρόνια είναι αλήθεια πως στην κινηματογραφική συνείδηση το Φεστιβάλ έχει χρωματιστεί ανεξίτηλα από τηλεοπτικό γκλάμουρ, σινέ - αίγλη και μνημειώδεις δεξιώσεις. Δεν ήταν πάντα έτσι, ή τουλάχιστον δεν ήταν τόσο πολύ, όπως αποδεικνύει μια σύντομη αναδρομή στην εξητάχρονη πορεία του.

1 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάιος 2007 • Τεύχος 206
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
protoplano@filmfestival.gr

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Αλέξης Δερμεντζόγλου • Μελίνα Μελικίδου •
Βαρβάρα Μπασδέκη

Αρχικός Σχεδιασμός
Dolphins

Παραγωγή
ΜΟΥΓΚΟΣ - ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μερικά κάποια βλήματα

Οι απαρχές του Φεστιβάλ των Καννών, όσο κι αν ακούγεται περίεργο, τοποθετούνται στη... Βενετία! Η περίφημη Μόστρα το 1938 αναδεικνύει δύο «γκανιάν»: το φιλοναζιστικό Ολυμπία της Λένι Ρίφενσταλ και το ιταλικό φιλμ Luciano sera pilota που γυρίστηκε υπό την εποπτεία του γιου του Μουσολίνι. Οι δημοκρατικές κινηματογραφικές δυνάμεις ξεσηκώνονται κι απειλούν με αποχή από τη διοργάνωση. Ο Φιλίπ Ερλανζέ, μέλος του Υπουργείου Πολιτισμού της Γαλλίας την εποχή εκείνη, προτείνει τη διοργάνωση ενός γαλλικού κινηματογραφικού φεστιβάλ. Ανάμεσα στο Μπιαρίτζ και τις Κάννες, το μεσογειακό ψαροχώρι της Κυανής Ακτής κερδίζει το χρίσμα κι ετοιμάζεται για την επίσημη πρώτη του, την 1η Σεπτεμβρίου του 1939. Τέλη Αυγούστου, οι πρώτοι αμερικανοί σταρ κάνουν τσεκ ιν στα ξενοδοχεία της Κρουαζέτ αλλά ο Χίτλερ και η εισβολή του στην Πολωνία τους αλλάζει τα σχέδια. Το πρώτο Φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί τελικά το Σεπτέμβριο του 1946. Θύμα της οικονομικής κρίσης των καιρών, χρειάστηκαν πέντε χρόνια για να καθιερωθεί ως σταθερό ραντεβού στις κινηματογραφικές ατζέντες, που έκτοτε διεξάγεται για δύο εβδομάδες κάθε άνοιξη.

Το πρώτο φεστιβάλ έγινε μέσα σ' ένα καζίνο. Εξαιτίας της μεγάλης του επιτυχίας, αποφασίστηκε να μεταφερθεί σ' ένα πιο κατάλληλο χώρο την επόμενη χρονιά. Το 1947 χτίζεται το περίφημο Παλέ: στην έναρξη οι μογοιές στους τοίχους δεν έχουν στεγνώσει ακόμα και ο δυνατός αέρας σηκώνει τη σκεπή! Το 1983 ο Ζιλ Ζακόμπ εγκαινιάζει το νέο παλάτι που, εξαιτίας του τεράστιου όγκου του από μπετόν αρμέ, θα αποκτήσει το παρατσούκλι "Bunker", κάτι που ελάχιστα πλέον θυμούνται. Όσο για το παλιό «παλάτι», γκρεμίστηκε το 1989. Και τώρα λίγη αριθμητική: το πρώτο φεστιβάλ έγινε το 1946. Άρα το 60στό θα έπρεπε να είναι το 2005. Δύο χρονιές όμως δεν πραγματοποιήθηκε λόγω έλλειψης χρημάτων (1947, 1950), οπότε μαθηματικώς είμαστε σωστοί. Ιστορικός βέβαια υπάρχει κι ένα μικρό κενό: το 1968 το φεστιβάλ διεκόπη λόγω των γνωστών αναταραχών με τους φοιτητές στο Παρίσι.

It's my party!

Σ' ένα ιδεατό για το Ζιλ Ζακόμπ σύμπαν, οι Κάννες είναι το ευρωπαϊκό αντίστοιχο των όσκαρ. Έλα όμως που δεν είναι... Τα πάρτι ωστόσο και τα χόμπι που γίνονται εκεί κάθε χρόνο μπορούν κάλλιστα να συναγωνιστούν τα μπάτζετ χολιγουντιανών προδιαγραφών.

Το πρώτο πράγμα που θα συναντήσει κανείς φτάνοντας στις Κάννες δεν είναι οι στάρλετ. Θα θέλανε πολλοί να είναι έτσι αλλά δεν είναι πια. Στην πεντακάθαρη αμμουδιά της παραλίας μπορείτε να συναντήσετε τουρίστες από κάθε γωνιά της γης, που έρχονται να πάρουν μια τζούρα γκλαμουριάς, να ρίξουν μια φευγαλέα ματιά στο κόκκινο χαλί, να χειροκροτήσουν το επιτυχές άνοιγμα της πόρτας μιας λιμουζίνας, ή στην καλύτερη περίπτωση να διασταυρωθούν οι δρόμοι τους με κάποιο διάσημο. Οι ημίγυμνες καλλονές ανήκουν στο παρελθόν. Πρώτη που βγήκε με μπικίνι στην παραλία ήταν η Μισέλ Μοργκάν το 1946. Το 1951 ήταν η σειρά της Ελίζαμπεθ Τέιλορ και δύο χρόνια μετά η Μπριζίτ Μπαρντό με το σούπερ μίνι μπικίνι της. Δύο χρόνια μετά η Σιμόνε Σίλβα αφήνει εποχή επιτρέποντας τα χέρια του Ρόμπερτ Μίτσαμ να καλύψουν τα στήθη της. Την επόμενη χρονιά η Μπε Μπε παίρνει το αίμα της πίσω βγαίνοντας ολόγυμνη στην αμμουδιά προς στους περιχάρους παπαράτσι. Έκτοτε τα βήματά της στην άμμο ακολούθησαν πολλές ηθοποιό, όπως η Τζέιν Μάνσφιλντ, η Μισέλ Μερσιέ, η Εντβίτζ Φενές, η Σαρλότ Ράμπλινγκ, η Αν Παριγιό και η Βαλερί Καπρίνσκι. Την δεκαετία του '80 μια νέα ράτσα στάρλετ με επαγγελματική συνείδηση ανέλαβε την παράδοση. Έτοιμες για όλα, οι σταρ του πορνό, όπως η Τσιτσιολίνα, δίνουν το δικό τους ρεσιτάλ για φλας.

Όσο ηχηρή είναι μερικές φορές η δράση στην παραλία άλλο τόσο ηχηρή είναι και στην αίθουσα. Μερικά από τα γιουχαΐσματα που άφησαν εποχή ήταν το 1955 για το Carmen Jones του Ότο Πρέμιγκερ, την Περιπέτεια του Αντονιόνι το 1960, το Μεγάλο Φαγοπότι του Φερέρι το 1973, το Καμινό της Μαργκερίτ Ντιράς το 1977, την Κουκλίτσα της Νέας Ορλεάνης του Λουί Μαλ το 1978, το Κάτω από τον ήλιο του Σατανά του Μορίς Πιαλά το 1987 και πέρσι την Αντουανέτα της Σοφίας Κόπολα.

Μισέλ Μοργκάν

Επάνω: Ρόμπερτ Μίτσαμ και Σιμόνε Σίλβα.

Δεξιά πάνω: Σαρλότ Ράμπλινγκ.

Δεξιά κάτω: Μπριζίτ Μπαρντό

Άλλες φορές πάλι, η σιγή μπορεί να προκαλέσει μεγαλύτερο σαματά. Όπως το 1983 που η Ιζαμπέλ Ατζανί αρνήθηκε τελευταία στιγμή να εμφανιστεί στη συνέντευξη Τύπου για το Φονικό καλοκαίρι με αποτέλεσμα οι φωτορεπόρτερ στην επίσημη προβολή το βράδυ να την υποδεχθούν με «φονικές» διαθέσεις: όλοι κατέβασαν τις μηχανές τους και ούτε μια φωτογραφία δεν τραβήχτηκε όσο αυτή ανέβαινε τα σκαλιά, απαστράπτουσα στην κατάλευκη τουαλέτα της φορώντας ένα πανάκριβο διάδημα. Έτσι αποδόθηκε δικαιοσύνη!

Που πάει ο γιαλός;

Πολλά λέγονται για το παρόν και το μέλλον του φεστιβάλ. Η καλλιτεχνική του κατεύθυνση τείνει να κοιτάζει προς το Χόλιγουντ. Ανέκαθεν η Μέκκα του κινηματογράφου «όπλιζε» τις Κάννες με ταινίες και σταιρ. Η ιστορία αποδεικνύει πως οι ΗΠΑ κατέχουν την πρώτη θέση με το μεγαλύτερο δάσος από «φοινικόφυλλα» και 16 βραβεία, με την Ιταλία και την Αγγλία στη δεύτερη, ισοβαθμώντας στα 10 βραβεία και μετά ν' ακολουθεί η Γαλλία με 8.

Ο Ταραντίνο, ο Ίσγουντ, ο Σπάικ Λι, οι αδελφοί Κοέν και παλιότερα ο Σπίλμπεργκ, ο Σκορσέζε και ο Κόπολα αποτελούν αγαπημένα παιδιά του Φεστιβάλ, το οποίο τους ανέδειξε πρώτο απ' όλους, χαρίζοντάς τους όχι μόνο βραβεία αλλά και απεριόριστη φήμη και θαυμασμό.

Η εποχή που το ευρωπαϊκό σινεμά είχε την πρωτοκαθεδρία στο φεστιβάλ έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Τι κι αν ο Φελίνι και ο Σάουρα έχουν το απόλυτο ρεκόρ συμμετοχών στο διαγωνιστικό τμήμα με 11 ταινίες ο καθένας τους. Αν εξαιρέσει κανείς τον Πιανίστα του Πολάνσκι, το οποίο ήταν διεθνής συμπαραγωγή, και τις ταινίες των βέλγων αδελφών Νταρντέν, η Γαλλία έχει να πάρει χρυσό Φοίνικα με δική της παραγωγή από το 1987, με το Μορίς Πιαλά και το Κάτω από τον ήλιο του Σατανά, ταινία που γιουκαϊστηκε θερμά από το συχνά κανιβαλιστικό κοινό των Κανών.

Στην ίδια μοίρα βρίσκεται και ο ασιατικός κινηματογράφος, ο οποίος εμφανίζεται πια στα βραβεία μία φορά κάθε δεκαετία (πιο πρόσφατο επίτευγμα, το Grand Prix του Old Boy το 2004).

Hellas!

Αλίμονο, φεστιβάλ χωρίς Έλληνες γίνεται; Το 1960 αποβιβάζονται στην Κρουαζέτ τα μπουζούκια του Ζαμπέτα και η κινηματογραφική αριστοκρατία μαθαίνει συρτάκι με το Ποτέ την Κυριακή. Χάρη στην ταινία του Ζυλ Ντασέν, η Μελίνα Μερκούρη εκείνη τη χρονιά πήρε το βραβείο γυναικείας ερμηνείας (εξ ημισείας με τη Ζαν Μορό) ενώ δύο χρόνια βραβεύεται ο Μιχάλης Κακογιάννης με την Ηλέκτρα.

Ο Κώστας Γαβράς και ο Θόδωρος Αγγελόπουλος είναι οι δύο Έλληνες με το μεγαλύτερο σουξέ στο Φεστιβάλ, έχοντας αποσπάσει διάφορες διακρίσεις, μεταξύ των οποίων και ο Χρυσός Φοίνικας.

Ο Κώστας Γαβράς κέρδισε το 1969 το ανεξάρτητο βραβείο της Ολομέλειας της επιτροπής για την ταινία Ζ. Το 1975 επέστρεψε με το βραβείο σκηνοθεσίας για το Section Special, ενώ το 1982 με τον Αγνοούμενο μοιράστηκε την πρωτιά με τον Τούρκο Γιλμάζ Γκιουνέι για το Δρόμο.

Το 1984 ο Θόδωρος Αγγελόπουλος κέρδισε τις πρώτες του διακρίσεις στις Κάννες με το Ταξίδι στα Κύθηρα: βραβείο σεναρίου και βραβείο Fipresci, το οποίο μοιράστηκε με τον Βιμ Βέντερς, μεγάλο νικητή εκείνης της χρονιάς με το Παρίσι Τέξας.

Το 1995 κέρδισε το «Μεγάλο Βραβείο των Σκηνοθετών», με το *Βλέμμα του Οδυσσέα*, έχοντας απέναντί του τον Κουστουρίτσα με το *Underground*. Ήταν το φαβορί, είχε στην κριτική επιτροπή και τη φίλη του Ζαν Μορό αλλά τελικά ο Κουστουρίτσα κέρδισε στην τελευταία στροφή. Παροιμιώδης ήταν η αίσθηση πίκρας που έβγαλε στον ευχαριστήριο λόγο του, καθώς ήταν προετοιμασμένος για το Χρυσό Φοίνικα. Το λαμπερό φύλλο έγινε δικό του τρία χρόνια μετά, με το *Μια αιωνιότητα και μια ημέρα*.

Το φεστιβάλ σε κομμάτια

Το σημερινό πρόσωπο του φεστιβάλ, με τα διάφορα βραβεία, τα τμήματά του και τις παράλληλες εκδηλώσεις του διαμορφώθηκε σιγά - σιγά. Το πρώτο βραβείο που σήμερα είναι το Palm d'Or, ο «Χρυσός Φοίνικας», επί περίπου μια δεκαετία, από το 1964 έως το 1975 ονομαζόταν Grand Prix.

Πιο πριν, η κριτική επιτροπή έδινε βραβεία κατά... βούληση! Για παράδειγμα, το 1947 η ταινία *Antoin et Antoinette* πήρε βραβείο «ψυχολογικής και ερωτικής ταινίας» και το 1956 το *Sourires d' une nuit d' ete* του Μπέργκμαν πήρε βραβείο «ποιητικού χιούμορ». Το Grand Prix σήμερα είναι η δεύτερη την τάξη διάκριση, το «Μεγάλο Βραβείο των Σκηνοθετών».

Το 1962 είναι η πρώτη χρονιά που εμφανίζεται το τμήμα της «Εβδομάδας Κριτικής» όπου προβάλλονται πιο «καλλιτεχνικές» ταινίες από εκείνες του επίσημου διαγωνιστικού και το 1969 κάνει ντεμπούτο το «Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών».

Το επίσημο μη διαγωνιστικό τμήμα θεσπίστηκε το 1975 και από το 1978 ονομάζεται, όπως και σήμερα, «Un certain regard». Σκοπός του η καλύτερη προώθηση των ταινιών αφού και μόνο η προβολή των ταινιών σ' αυτό εξασφαλίζει δημοσιότητα καθώς και δυνατότητα διεθνούς διανομής τους.

Το 1979 ο Ζιλ Ζακόμπ καθιερώνει το βραβείο της Χρυσής Κάμερας (*Camera d' or*) που απονέμεται σε σκηνοθέτες που συμμετέχουν με ταινίες τους σε όλα τα τμήματα του Φεστιβάλ. Πολλοί νέοκοι δημιουργοί βρέθηκαν με το βραβείο στα χέρια τους και κάποιοι ελάχιστοι αποδείχθηκαν άξιοι των προσδοκιών που το συνοδεύουν. Ανάμεσα στους τελευταίους ο Τζιμ Τζάρμους που το 1984 βραβεύτηκε για το *Stranger than paradise* και πρόπερσι «τσόμπησε» και το μεγάλο βραβείο Σκηνοθετών με το *Broken Flowers*.

Το νεώτερο τμήμα του Φεστιβάλ είναι το "Cinefondation", που πρωτοεμφανίστηκε το 1997. Παρουσιάζει ταινίες μικρού μήκους από νέους φοιτητές κινηματογραφικών σχολών.

Σημαντικό μέρος του φεστιβάλ κρατούν ακόμα οι συναντήσεις με μεγάλους δημιουργούς (masterclass) που καθιερώθηκαν να γίνονται τα τελευταία χρόνια αλλά και οι προβολές ταινιών με συγκεκριμένη θεματική. Φέτος με αφορμή

Επάνω: Ζεράρ Ντεπαρτιέ.

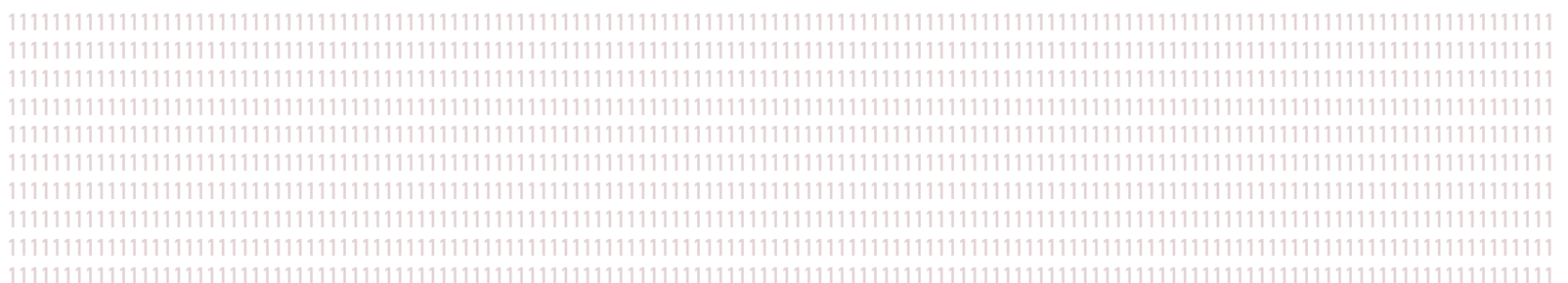
Αριστερά: Μελίνα Μερκούρη και Ζιλ Ντασέν.

την επέτειο του 60ού φεστιβάλ, θα προβληθούν τριάντα τρεις ταινίες μικρού μήκους, με θέμα, απλώς την αγάπη των δημιουργών τους για το σινεμά. Ανάμεσά τους, ο Μάικλ Τσιμίνο, ο Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ, οι αδελφοί Νταρντέν, ο Αλεξάντρο Γκονζάλες Ιναρίτου, ο Λαρς φον Τρίερ, ο Ζανγκ Γιμού, ο Βάλτερ Σάλες, ο Ρομάν Πολάνσκι, ο Κεν Λόουτς, αλλά και ο Θόδωρος Αγγελόπουλος.

Οι φετινές Κάννες έχουν τρία προγραμματισμένα «Ραντεβού» με ισάριθμους σημαντικούς ανθρώπους του κινηματογράφου. Το masterclass σκηνοθεσίας θα παραδώσει ο φετινός νικητής του βραβείου Οσκαρ Μάρτιν Σκορσέζε. Το αντίστοιχο υποκριτικής θα παραδώσει ο Ιταλός ηθοποιός

Σέρτζιο Καστελίτο, ενώ στο μάθημα μουσικής, «καθηγητής» θα είναι ο διπλά βραβευμένος με Οσκαρ Χάουαρντ Σορ. Στο masterclass του, παρών θα είναι και ο τακτικός συνεργάτης του, Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ. Ένα ξεχωριστό αφιέρωμα ετοιμάζεται προς τιμήν του Χένρι Φόντα, με την παρουσία της κόρης του, Τζέιν Φόντα.

9ο Πανόραμα Ομοφυλοφιλικών Ταινιών

3-9 Μαΐου 2007, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Για σχεδόν δέκα χρόνια κάθε άνοιξη, η «Σύμπραξη Κατά της Ομοφυλοφοβίας» μέσα από το «Πανόραμα Ομοφυλοφιλικών Ταινιών» θέτει όλα εκείνα τα ζητήματα για την ομοφυλοφιλία και αμφιφυλοφιλία που μας απασχολούν: το ζήτημα του ομοφυλοφιλικού γάμου - συμβίωσης και πώς αυτό προωθείται στην Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες, τον κοινωνικό ρατσισμό (αρνητικές διακρίσεις), τα ζητήματα αποκλεισμού λόγω σεξουαλικής - ερωτικής συμπεριφοράς, το ρόλο της ταυτότητας και άλλα. Και φέτος προσπαθήσαμε να σας προσφέρουμε ένα πλούσιο πρόγραμμα, το οποίο, παισιωμένο από μια έκθεση εικαστικών και θέατρο, να συνδυάζει τον κινηματογράφο με άλλες μορφές τέχνης, αλλά ανοίξαμε και το διάλογο για θέματα που ενδιαφέρουν όλους τους ομοφυλόφιλους πολίτες, γυναίκες και άνδρες, όπως και τρανσεξουαλικούς/-ές, ώστε να μπορέσουμε στη συνέχεια να βρούμε κοινούς τρόπους συνεργασίας. Δεν μένει παρά να ευχαριστήσουμε το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που μας προσφέρει κάθε χρόνο αυτή την ευκαιρία, αλλά και το Γερμανικό Ινστιτούτο Goethe που μας συμπαρίσταται, κι ελπίζουμε να σας δούμε στη σκοτεινή αίθουσα.

Γιώργος Τσιτιρίδης
Σύμπραξη Κατά της Ομοφυλοφοβίας

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΙΑ (2002) του Τοντ Χέινς

Η Κάθου (Τζούλιαν Μουρ) είναι μια κλασική Αμερικανίδα νοικοκυρά. Έχει έναν πετυχημένο σύζυγο, χρήματα και κοινωνικό status. Όλα στη ζωή της αλλάζουν, όταν ανακαλύπτει ότι ο σύζυγός της είναι ομοφυλόφιλος. Παράλληλα, παρακολουθούμε τη σχέση της με το μαύρο κηπουρό Ρέιμοντ και τις ρατσιστικές αντιδράσεις του κόσμου απέναντι σ' αυτόν. Όλοι οι χαρακτήρες τις ταινίας καταπιέζουν και καταπιέζονται, όχι από πρόθεση, αλλά για να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους. Ωστόσο ανακαλύπτουν ότι ο Παράδεισος είναι μακριά...

C.R.A.Z.Y (2005) του Jean- Marc Vallee

Η ταινία μιλάει για την ζωή ενός αγοριού, του Ζακ και της οικογένειάς του, από το 1960 ως την ενηλικίωση του το 1980, μέσα από ένα μουσικό ταξίδι με τραγούδια των David Bowie, Rolling Stones, Elvis, Jefferson Airplane. Ο Ζακ αφηγείται τη ζωή του και την προσπάθεια της οικογένειάς του ν' αγγίξει την ευτυχία. Απεικονίζει μια ολόκληρη εποχή, την εποχή της αμφισβήτησης, των μικρών και μεγάλων επαναστάσεων, των συμβιβασμών και το τέλος της αθωότητας. Στο φεστιβάλ κινηματογράφου του Τορόντο αναδείχθηκε η καλύτερη ταινία από τον Καναδά.

TRANSAMERICA (2005) του Ντάνκαν Τάκερ

Η Μπρι είναι μια τρανσεξουαλ που ετοιμάζεται να κάνει εγχείρηση αλλαγής φύλου. Μέσα από συζητήσεις με τον γιατρό της, συνειδητοποιούμε ότι βρίσκεται πλέον κοντά στο μεγάλο βήμα. Κι ενώ

η μεγάλη αυτή αλλαγή είναι το βασικότερο που την απασχολεί, μαθαίνει ότι έχει ένα γιο από μια παλαιότερη σχέση ο οποίος είναι πλέον ένας έφηβος. Γνωρίζεται μαζί του χωρίς αυτός να ξέρει ότι η Μπρι είναι ο πατέρας του. Τι θα γίνει όταν θα μάθει την αλήθεια;

ΞΕΝΟ ΔΕΡΜΑ (2005) της Αντζελίνα Μακαρόνε

Είναι νέα, όμορφη κι έξυπνη. Και της αρέσουν οι γυναίκες. Αυτό σημαίνει ότι στην πατρίδα της, το Ιράν, η διερμηνέας Fariba μπορεί να τιμωρηθεί με τη θανατική ποινή. Αφού οι αμεϊλικτοι προασπιστές της ηθικής ανακαλύψουν τη λεσβιακή της σχέση, η ηρωίδα θα δραπετεύσει με προορισμό τη Γερμανία. Η αίτησή της για άσυλο στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης απορρίπτεται κι έπεται η απέλασή της. Ένας ιρανός συγκρατούμενός της αυτοκτονεί και η Fariba υιοθετεί την ταυτότητά του. Με το όνομα Siamak Mustafai, της χορηγείται προσωρινή άδεια παραμονής στην επαρχία του Σβάμπεν. Όμως κι εκεί η ομοφυλοφιλία δεν είναι αποδεκτή και τα προβλήματα συνεχίζουν...

ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟΝ ΠΛΟΥΤΩΝΑ (2005) του Νηλ Τζόρνταν

Η μητέρα του παρατάει τον Πάτρικ μέσα σ' ένα καλάθι στην πόρτα του ιερέα της ενορίας. Μεγαλώνει μέσα σε θετή οικογένεια και από μικρός παρουσιάζει μια συμπεριφορά «διαφορετική» από των άλλων παιδιών. Θέλει να τον αποκαλούν «ψιψίνα», ντύνεται με γυναικεία ρούχα, κάνει την επανάστασή του. Μετά από την αποκάλυψη για την πραγματική του μητέρα

Transamerica

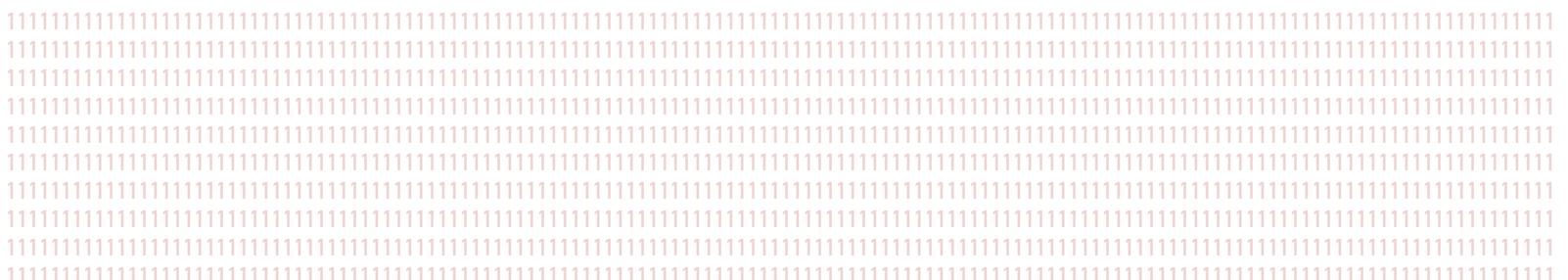
Breakfast on Pluto

Far from heaven

Brokeback Mountain

Σεξ, προβλήματα και σινεμά VII

10-16 Μαΐου 2007, Παύλος Ζάννας

Και αν οι πρώτες ερωτικές ταινίες που έκαναν την εμφάνισή τους στη μεγάλη οθόνη ονομάστηκαν «stag films» κι απευθύνονταν κυρίως στο αντρικό κοινό, σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει ριζικά. Οι σύγχρονες ερωτικές ταινίες γοητεύουν και τους άντρες και τις γυναίκες. Ο λόγος; Ίσως γιατί μέσα σ' αυτές εκφράζονται καλύτερα όλες οι ανθρώπινες ανησυχίες. Κι αυτό το Μάιο λοιπόν, είναι στο χέρι σας να αποφασίσετε αν θα ανταποκριθείτε στο ερωτικό Κάλεσμα του Νότου, θα συμπάσχετε με τον Άντρα που μισούσαν οι γυναίκες, θα ενωθείτε με Δεσμούς διαζυγίου, θα προβληματιστείτε Μιλώντας για σεξ, θα πειραματιστείτε με κάτι Αυστηρώς ακατάλληλο, θα κυλιστείτε σε Απιστίες και σιγάρα ή θα αναφωνήσετε κι εσείς Οχ, όχι όμως στο Οχάιο, αλλά στη Θεσσαλονίκη!

Ο άνδρας που μισούσαν οι γυναίκες / She hate me

του Σπίκ Λι. Παίζουν: Αντονι Μάκι, Κέρι Γουόσινγκτον, Ελεν Μπάρκιν, Μόνικα Μπελούτσι, Τζον Τορτούρο, Μπράιαν Ντένεχι

Ο Τζακ, υψηλόβαθμο στέλεχος φαρμακευτικής εταιρείας, απολύεται όταν αποκαλύπτει ένα σκάνδαλο και αποφασίζει να πουλήσει το σπέρμα του σε ομοφυλόφιλες γυναίκες που θέλουν να τεκνοποιήσουν, με αποτέλεσμα η ζωή του να γίνει ξαφνικά πολύπλοκη... Όπως λέει και ο σκηνοθέτης της, η ταινία πραγματεύεται το σεξ, την απληστία, το χρήμα και την πολιτική, και προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις στην Αμερική.

«Η ταινία άρεσε σε όλους όσοι μπορούν να δεχθούν μια λεσβία ν' αποκτά παιδί και μισήθηκε από τις λεσβίες που αδυνατούν ν' αποδεχθούν αυτή την πιθανότητα γιατί στα δικά τους μάτια μια αυθεντική λεσβία δεν μπορεί να κάνει παιδιά με τη συμβολή του πέους αλλά μόνο με τεχνητή γονιμοποίηση». Σπίκ Λι, σκηνοθέτης

Το Κάλεσμα του Νότου / Vers le Sud

του Λοράν Καντέ. Παίζουν: Σαρλότ Ράμπλινγκ, Κάρεν Γιανγκ, Μένοθι Σεζάρ, Λουίζ Πόρταλ

Στην Αϊτή τη δεκαετία του '80, οι τουρίστες απολαμβάνουν τις διακοπές τους σ' έναν παράδεισο από φοινικόδεντρα, διαμένοντας σε πολυτελή παραλιακά ξενοδοχεία. Τρεις Βορειοαμερικάνες καταφθάνουν στο νησί επιζητώντας φλερτ, ξεκούραση κι ανάπαυλα από τις άχρωμες δουλειές και τους βαρετούς γάμους τους. Βρίσκουν όσα επιθυμούν στο πρόσωπο του 18χρονου Λέγκμπα, ενός αιγιματικού ντόπιου Άδωνι, η ομορφιά και το πάθος του οποίου τις μαγεύουν. Η ταινία παρουσιάστηκε στο Διαγωνιστικό Τμήμα του Φεστιβάλ Βενετίας 2005 (βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου ηθοποιού στον Μένοθι Σέζαρ).

«Περιγράφω τη σεξουαλικότητα ως ένα όργανο πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής δύναμης. Έχουμε να κάνουμε με μια μικρή ομάδα πλούσιων ανθρώπων που πιστεύουν πως μπορούν ν' αγοράσουν τα πάντα. Θέλησα να μάθω αν υπάρχει κάτι παραπάνω σ' αυτή τη συναλλαγή, όπου η σάρκα συναντά τη σάρκα». Λοράν Καντέ, σκηνοθέτης

Το Οχ στο Οχάιο / The Oh in Ohio

του Μπίλι Κεντ. Παίζουν: Ντάνυ Ντε Βίτο, Πάρκερ Πόουζι, Πολ Ραντ, Μίσα Μπάρτον, Λάιζα Μινέλι

Η Πρισίλα έχει τα πάντα: επιτυχημένη καριέρα, γοητευτικό σύζυγο, ακριβό αυτοκίνητο, μεγάλο σπίτι. Αυτό που της λείπει όμως από τα δέκα χρόνια έγγαμου βίου είναι το εξής ένα: ο οργασμός. Στην αρχή δεν φαίνεται να την ενοχλεί, μέχρι που πείθεται να ψάξει να βρει το «φως» της. Παράλληλα, ο καθηγητής σύζυγός της συνάπτει σχέση με μαθήτριά του και η Πρισίλα παίρνει την κατάσταση στα χέρια της...

«Πρόκειται για μια από τις πιο γλυκές, τις πιο έξυπνες σεξοκωμωδίες που έχουμε δει». Εφημερίδα «The Boston Globe».

Αυστηρώς ακατάλληλο / Destricted

των Μαρίνα Αμπράμοβιτς, Μάθιου Μπάρνεϊ, Μάρκο Μπραμπίλα, Λάρι Κλαρκ, Γκασπάρ Νοέ, Ρίτσαρντ Πρινς, Σαμ Τέιλορ Γουντ. Παίζουν: Άντζελα Στόουν, Γιασμίν Μπερν, Ντίλαν Λόρεν, Νάνσι Βι

Επτά δημιουργοί αναλαμβάνουν να προσεγγίσουν τη σχέση πορνογραφίας και τέχνης μέσω ισάριθμων φιλμ μικρού μήκους. Οι επιμέρους ταινίες επισημαίνουν ότι ο ανθρώπινος ερωτισμός δεν έχει όρια, παρά μόνο πολλές εκφάνσεις. Το όλο project είναι τολμηρά προκλητικό και χωρίς ίχνος περιορισμού και λογοκρισίας, ένα «αυστηρώς ακατάλληλο» σύνολο ταινιών που εκφράζουν τη σαρκική επιθυμία και την ακραία σεξουαλική έκφραση. Το Destricted αφήνει μια έντονη αίσθηση πειραματισμού τόσο αναφορικά με το θέμα που πραγματεύεται όσο και την κινηματογράφηση. Ο Γκασπάρ Νοέ σκηνοθέτησε επίσης την ταινία Μη αναστρέψιμος. Το Destricted προβλήθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών το 2006.

Μιλώντας για σεξ

Το κάλεσμα του νότου

Το Οχ στο Οχάιο

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ, Α' ΠΡΟΒΟΛΗ

Τη θριαμβεύτρια ταινία των γαλλικών βραβείων Cesar 2007 (νικήτρια στις κατηγορίες καλύτερης ταινίας, καλύτερου α' γυναικείου ρόλου, καλύτερης φωτογραφίας, καλύτερων κοστούμιων, καλύτερου διασκευασμένου σεναρίου) «Λαίδη Τσάτερλι» της Πασκάλ Φεράν θα προβάλλει αυτό το μήνα το «Ολύμπιον».

Βασισμένο στο ομώνυμο βιβλίο του D. H. Lawrence (1928), το φιλμ αποτελεί το μυθιστορηματικό και σαρκικό χρονικό του έρωτα ανάμεσα σε δύο υπάρξεις που τα πάντα τις χωρίζουν. Στον πύργο των Chatterley, η Constance περνάει μέρες γεμάτες

μονοτονία, φυλακισμένη στα όρια του γάμου της και της αίσθησης του καθήκοντος. Την άνοιξη, μέσα στο δάσος του Wragby, γνωρίζει τον Parkin, τον επιστάτη του κυνηγιού στην περιοχή. Και από το σημείο αυτό αρχίζει η αφήγηση μιας συνάντησης, ενός δύσκολου ημερώματος, ενός αργού ξυπνήματος του αισθησιασμού σε εκείνη, μιας μακριάς επιστροφής στη ζωή γι' αυτόν. Ή αλλιώς, πώς ο έρωτας ταυτίζεται με την εμπειρία της μεταμόρφωσης.

Η ελληνική πρεμιέρα του φιλμ έγινε στο πλαίσιο του φετινού Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου.

έννοια του ταξιδιού, της περιπλάνησης και της συνάντησης με άλλους πολιτισμούς. Πρόκειται για τα φιλμ «Ημερολόγια μοτοσικλέτας» του Βάλτερ Σάλες, «Το μόνο της ζωής μου ταξίδειον» του Λάκη Παπαστάθη (βασισμένο στο ομώνυμο διήγημα του Γεωργίου Βιζυηνού), «Ο δρόμος προς τη Δύση» του Κυριάκου Κατζουράκη και «Το Μέγαρο Γιακουμπιάν» του Μαργουάν Χαμέντ, βασισμένο στο ομώνυμο μπεστ – σέλερ του Αιγύπτιου συγγραφέα Αλάα αλ – Ασουάνι, ο οποίος είναι και ένας εκ των προσκεκλημένων της φετινής ΔΕΒΘ. Ο συγγραφέας θα βρίσκεται την Παρασκευή 18 Μαΐου στο «Ολύμπιον» στις 20.00, όπου θα παρουσιάσει το βιβλίο του και θα συζητήσει με το κοινό, πριν την προβολή της ταινίας (στις 21.00).

ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ: «ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ»

Για μια ακόμα χρονιά, το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνεργάζονται σ' ένα κινηματογραφικό αφιέρωμα που αναδεικνύει τη σχέση της λογοτεχνίας με τη μεγάλη οθόνη. Η φετινή εκδήλωση, στο πλαίσιο της 4ης Διεθνούς Έκθεσης Βιβλίου Θεσσαλονίκης (17 – 20 Μαΐου), βρίσκεται σε αντιστοιχία με την κεντρική θεματική της διοργάνωσης που είναι το ταξίδι. Από 18 έως 20 Μαΐου, θα προβληθούν στην αίθουσα «Ολύμπιον» τέσσερις ταινίες που πραγματεύονται, κυριολεκτικά και μεταφορικά, την

ΕΚΘΕΣΕΩΝ... ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Αν δεν τις είδατε μέχρι τώρα, προλαβαίνετε να κάνετε μια στάση στο «Ολύμπιον» για να τις απολαύσετε. Ο λόγος για τις εκθέσεις φωτογραφίας «Best of show - The Lucie Awards» (έως 13 Μαΐου) και «Το Ανοίκειο» (έως 20 Μαΐου).

Στην πρώτη παρουσιάζονται για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη τα βραβευμένα έργα 42 φωτογράφων απ' όλο τον κόσμο, με οδηγό τη μπίρα Pilsner Urquell, χορηγό του θεσμού IPA (International Photography Awards), και σε συνεργασία με το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Η έκθεση

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΠΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντίστασης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Εθν. Αμύνης 32, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζυηνού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιασωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX: 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
TAXYΔΡΟΜΙΚΗ

αναδεικνύει τους μικρούς ήρωες που κρύβονται κάθε φορά πίσω από το «μάτι» του φωτογραφικού φακού.

Η δεύτερη φέρει την υπογραφή της φωτογραφικής ομάδας STEREOSIS κι εντάσσεται στις παράλληλες εκδηλώσεις του αφιερώματος «Το 'Ανοίκειο' στον κινηματογράφο». Περιλαμβάνει φωτογραφίες που αναφέρονται στην αίσθηση του μη οικείου, ενός χώρου που μπορεί να προκαλεί φόβο και άγχος αλλά ταυτόχρονα μπορεί να παραπέμπει και σε περιοχές του εαυτού μας που συνορεύουν με τη δημιουργικότητα, το παράδοξο και την αβεβαιότητα.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΒΓΕ

Το Σάββατο 14 Απριλίου, πραγματοποιήθηκε στο Ολύμπιον Galaxia Vacation Club η τελετή απονομής των βραβείων ΕΒΓΕ - Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής & Εικονογράφησης. Για έκκτη συνεχή χρονιά οι

Έλληνες δημιουργοί της Οπτικής Επικοινωνίας έδωσαν δυναμικό παρών στην εκδήλωση που συγκεντρώνει και αποτιμά το σύνολο της γραφιστικής και εικονογραφικής παραγωγής της χώρας μας. Αισθητή ήταν φέτος η παρουσία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς το βραβείο στην κατηγορία «Διαφημιστικό Έντυπο» απονεμήθηκε στους Θεσσαλονικείς Δημήτρη Παπάζογλου και Δημήτρη Κολιαδήμα της Designers United, για τον σχεδιασμό της κασετίνας που περιείχε πληροφοριακό υλικό για την ταυτότητα, τις δράσεις και το πρόγραμμα του φεστιβάλ και η οποία είχε σχεδιαστεί ειδικά για την προβολή του στο εξωτερικό. Η κασετίνα παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο περίπτερο του ΦΚΘ στο Φεστιβάλ των Καννών το 2006. Το βραβείο απένειμε στους Δημήτρη Παπάζογλου και Δημήτρη Κολιαδήμα, ο πρόεδρος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Γιώργος Χωραφάς. Η εταιρεία Designers United έλαβε επίσης έπαινο στην κατηγορία «Πολλαπλών Εφαρμογών» για τη δουλειά της στο 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Νοέμβριο.

Με 430 συμμετέχοντες, οι οποίοι κατέθεσαν περίπου 2000 έργα, η διοργάνωση των ΕΒΓΕ 2007 κρίθηκε ως μία από τις πιο επιτυχημένες στην ιστορία τους. Η διοργάνωση του διαγωνισμού γίνεται από το περιοδικό +design και έχει την υποστήριξη της Ένωσης Γραφιστών Ελλάδας καθώς και του παγκοσμίου Συμβουλίου Γραφιστικών Ενώσεων Icoграда.

ΒΙΒΛΙΟ

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Ερωδιός» το καινούριο βιβλίο του κριτικού κινηματογράφου Αλέξη Δερμεντζόγλου «Ιστορίες από το αμερικάνικο σινεμά Νο2 - Η μεγάλη περιδίνηση». Στις 117 σελίδες του θα βρείτε 200 φιλμ της περιόδου 1998 - 2007 από τις ΗΠΑ - μερικά εκ των οποίων θα προβληθούν στην Ελλάδα προσεχώς - πλαισιωμένα από 80 φωτογραφίες. Την έκδοση προλογίζει ο κριτικός κινηματογράφου Γιάννης Ζουμπουλάκης ενώ το σχεδιασμό του εξωφύλλου υπογράφει ο art director Θανάσης Γεωργίου. Τιμή: 12 ευρώ.

Μπαμπά θα έρθεις;

GALAXIA VACATION CLUB

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπές θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά. Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχαρίστα τα παιδιά.

Μάθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τριήμερο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, sms και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί.

Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. Πληροφορίες 210 6387500

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

Χορεύοντας με τις εικόνες

VideoDance2007

18-24 Μαΐου, αίθουσες ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

01

Οι εκδηλώσεις του φεστιβάλ θα ξεκινήσουν στις 18 Μαΐου στο Ολύμπιον με τη **συναυλία των Port-royal**, ενός σημαντικού και πολύ δημοφιλούς ανεξάρτητου σχήματος από την Ιταλία, με αφορμή την ταινία του Andrea Dojmi **Education and protection of our Children #2**. Πρόκειται για ένα ντοκιμαντέρ φτιαγμένο έτσι ώστε να μην είναι ντοκιμαντέρ, αλλά μια ζωντανή περφόρμανς! Τα θέματα της φύσης, της θρησκευτικής εμπειρίας και της ανθρωπίνης προόδου περιπλέκονται, περιβλημένα από μια συνεχή γαλήνη που φτάνει να γίνεται ανησυχαστική.

Η εικονογραφία της ταινίας προκύπτει από μια φανταστική ανασύσταση του χωρο-χρόνου της παιδικής ηλικίας βασισμένη όχι τόσο στη μνήμη, όσο στην ευαισθησία και σε μια προσπάθεια ανάκτησης της καθαρότητας του βλέμματος.

Αυτό που υπάρχει στην πραγματικότητα και αυτό που είναι κρυμμένο ισορροπούν εκεί ακριβώς που όλα είναι ξεκάθαρα και ταυτόχρονα εντελώς ακαθόριστα, στο σημείο όπου όλα μπορούν να επιδεικνύονται και να βλέπονται μέσα από την παράλογη καθαρότητα της παιδικής αντίληψης για την πραγματικότητα. Αυτή η αίσθηση ενισχύεται και από το ίδιο το υλικό των εικόνων που έχουν χρησιμοποιηθεί, αρχικά γυρισμένα σε Super 8 και 16 mm.

Η μουσική, φτιαγμένη ειδικά γι' αυτό το πρότζεκτ από τους Port-royal με αφητηρία το δίσκο τους Flair και κάποια tracks που δεν έχουν εκδοθεί, περιπλέκεται, εξυφάνεται διαρκώς, παραμορφωμένη κι ενισχυμένη, με μαγικές και κινηματογραφικές επιρροές από τον οπτικό κόσμο του Andrea Dojmi.

Ο Andrea Dojmi και οι Port-royal θα παρουσιάσουν ακόμα την 5λεπτη σεκάνς AIM an eagle από το εικαστικό πρότζεκτ **The distance to the sun** του Andrea Dojmi με το κομμάτι Attorney very bad από το νέο LP **Afraid to dance** των Port-royal (εταιρία Resonant). (Επισκεφθείτε τα site: www.aimready.com, www.myspace.com/andreadojmi, www.port-royal.it, www.myspace.com/uptheroyals)

Οι εκδηλώσεις θα κλείσουν στις 24 Μαΐου και πάλι στο Ολύμπιον, με την εμφάνιση των βαρκελωνέζων DJs Miuk και Freon μαζί με εκπροσώπους της ομάδας Oroga από τη Θεσσαλονίκη μέσα στο πλαίσιο του πρότζεκτ **Los archivos Mayo** που θ' αναπτυχθεί σ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ με μια εγκατάσταση βίντεο κι ένα πρόγραμμα ταινιών.

Η **Yvonne Rainer** χορεύτρια, περφόρμερ, χορογράφος, συγγραφέας και κινηματογραφίστρια, είναι από τις προσωπικότητες που σημάδεψαν την καλλιτεχνική αβαν-γκάρντ κοινότητα της Νέας Υόρκης στις δεκαετίες του '60, του '70 και του '80. Άρχισε να χορογραφεί το 1960. Μαζί με άλλους σημαντικούς περφόρμερ και χορογράφους (Steve Paxton, Lucinda Childs κ.ά) αποτέλεσαν την περίφημη ομάδα της Judson Church, το πρώτο σχήμα χορού που πήρε πολιτική θέση απέναντι στα ζητήματα του καιρού τους: τις διαδηλώσεις για τον πόλεμο στο Βιετνάμ, τις διεκδικήσεις των φοιτητών κατά του Ιμπεριαλισμού στα τέλη της δεκαετίας του '60. Συμμετείχε στις αναζητήσεις της ομάδας γύρω από την ενσωμάτωση στο χορό των κατακτήσεων

της εικαστικής σκηνης στο χώρο της περφόρμανς. Εξαιρετική περφόρμερ η ίδια, σύντομα άρχισε να αναζητά τρόπους να συνδυάσει την αγάπη της για την περφόρμανς με την αγάπη της για τον κινηματογράφο. Μετά από 6 ταινίες μικρού μήκους, με υλικό από τις παραστάσεις της επεξεργασμένο με κινηματογραφικό τρόπο, την κέρδισε τελικά ο κινηματογράφος. Από τις επτά μεγάλου μήκους ταινίες της πιο γνωστές είναι οι *Film about a Woman Who...* (1976) και *Journey from Berlin/1971* (1980). Θα προβληθούν οι έξι μικρού μήκους ταινίες της (1967-1975) που έχουν και την πιο άμεση σχέση με το χορό και το σώμα.

Ο Μεξικανός **Teo Hernandez**, που έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στο Παρίσι, θεωρείται από τους πιο σημαντικούς εκπροσώπους του Cinéma Corporel. Κινηματογραφούσε σε Super8 και 16mm κυρίως με μια γραφή προσωπική και αρκετά ημερολογιακή. Θα προβληθεί η ταινία *Nuestra Senora de Paris* (1981-1982), μια αισθητική περιπλάνηση στη Notre Dame του Παρισιού και από τις πιο χαρακτηριστικές του ταινίες, καθώς και το, κατά πολλούς, αριστούργημά του *Salomé* (1976).

Τρία ντοκιμαντέρ θα τραβήξουν την προσοχή των φίλων του είδους:

- **Les Ballets de ci de là.** Το δίωρο ντοκιμαντέρ που σκηνοθέτησε ο Alain Platel, ιδρυτής της κολεκτίβας Les Ballets C de la B, μιας από τις καθοριστικές παρουσίες στα πράγματα του σύγχρονου χορού στο Βέλγιο. Ο Platel ακολουθεί τους συνεργάτες του στις μακρινές χώρες καταγωγής τους αλλά και στις προσωπικές τους στιγμές στο Βέλγιο, και αποκαλύπτει τους κόσμους που φέρνουν μέσα τους, από τους οποίους αντλεί το πλούσιο υλικό του για να συνθέσει τις υπέροχες παραστάσεις του.
- **Lucinda Childs.** Η μεγάλη κυρία του Αμερικανικού μινιμαλιστικού χορού ανοίγεται μπροστά στην κάμερα κι εξηγεί πώς εξελίχθηκε ως καλλιτέχνης και πώς συνέθεσε τις χορογραφίες που την έκαναν διάσημη. Μέλος της Judson Church, μαθήτρια του Cunningham, μούσα του Bob Wilson και του Philip Glass, αξέχαστος Αινστάιν στο περίφημο Einstein on the beach, και μια από τις μεγαλύτερες δασκάλες του σύγχρονου χορού σε Ευρώπη και Αμερική, η ευγενική Lucinda Childs θα σας μεταδώσει σίγουρα την ασίγηστη δίψα της για χορό.
- **Josephine Baker: a black diva in a white man's world.** Όσα θα θέλατε να μάθετε για τη μεγάλη star του χορού και του τραγουδιού και για την πολιτική της δράση που σίγουρα θα σας εντυπωσιάσει.
- **Here-after:** Η νέα 60λεπτη ταινία του Βέλγου Wim Vandekeybus δίνει μια χορταστική κινηματογραφική εκδοχή της παράστασης Ruur. Στη μετα - καταστροφική κοινότητα όπου ο ένας βασανίζει τον άλλο με

το βάρος των αναμνήσεων, δεσπόζει η φιγούρα της Ελληνίδας χορεύτριας Λίντας Καπετανέα στο ρόλο της γυναίκας - συμβόλου της μητρότητας.

- **Tempus Fugit:** χορογραφία του νεαρού χορογράφου Sidi Larbi Cherkaoui που μέσα σε λίγα χρόνια κατέκτησε την Ευρώπη με τις ανατρεπτικές γεμάτες πολιτική σκέψη και απρόσμενο χιούμορ παραστάσεις του, κινηματογραφημένη στην πατρίδα του, το Μαρόκο. Η ταινία στοχάζεται πάνω στην εικόνα της γυναίκας ως σεξουαλικού συμβόλου, που δεν είναι παρά η άλλη όψη του νομίσματος της καταπιεσμένης και φιμωμένης γυναίκας σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο.

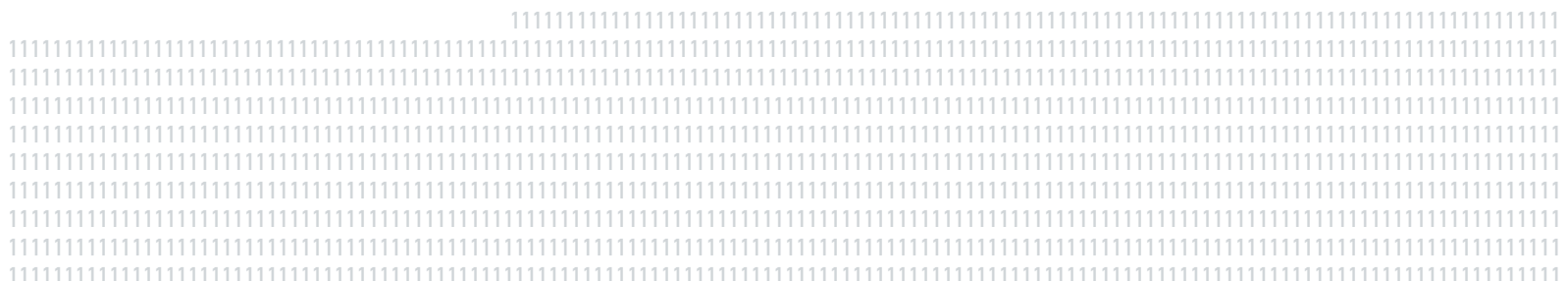
ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΙΧΕΡ

Στους «Διαλόγους», φέτος, ο σερβικής καταγωγής Ούγγρος Joseph Nadj, από τις μορφές που καθόρισαν το σύγχρονο χορό στη Γαλλία, ξεδιπλώνει τελετουργικά μπροστά στα μάτια μας το εικαστικό του αυτοπορτρέτο πάνω σε μια τεράστια μάζα από πηλό μαζί με τον εικαστικό Miquel Barceló στην ταινία Paso Doble. Και ανοίγει διάλογο με έναν Κροάτη λατόμο που σκαλίζει το βουνό με την αξίνα του και χορεύει πάνω στις πέτρες.

Στα προγράμματα με τις ανεξάρτητες πειραματικές ταινίες νέας εσοδείας μας περιμένουν εκπλήξεις, όπως η βελγική ταινία *If ever so temporary* του Frederick Jan Depickere, η ρωσική ταινία *10* αναπνοές, η *Aliss22* από το Βέλγιο, το *Insyn* της Klara Elenius από τη Δανία, και πολλές εκπλήξεις από τα Βαλκάνια, αλλά και από άλλες απρόσμενες χώρες. Επίσης ένα αφιέρωμα στην εφηβεία, μέσα από τα μάτια εφήβων, ενηλίκων, αλλά και αιώνιων εφήβων. Τη φετινή συγκομιδή διακρίνει το χιούμορ καθώς πολλές ταινίες σατιρίζουν κυρίως θέματα που έχουν γίνει πλέον μύστιγες της αισθητικής του δυτικού ανθρώπου σε πολλές χώρες, όπως τα reality τηλεπαιχνίδια, και οι διαφημίσεις που τον ωθούν στον καταναλωτισμό. Όπως πάντα Μίχκερ, με νέους και πολλά υποσχόμενους δημιουργούς, Best of VideoDance την τελευταία μέρα και, βέβαια, οι Ελληνικές ταινίες με παρουσίες από Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

PROJECT/EXCHANGE

Το project|exchange, το πρόγραμμα για την ενίσχυση της παραγωγής ταινιών χορού στην Ελλάδα, φέτος περφηανεύεται για την πρώτη στερεοσκοπική ταινία χορού **DOWNLOVE** (ναι, θα τη δείτε με δίχρωμα γυαλάκια) των Ευριπίδη Λασκαρίδη και Μάριου Ηλιάκη, με τους Άρη Σερβετάλη και Λίνα Σακκά, αλλά και για μια ταινία του Διονύση Τσαφταρίδη με θέμα την απουσία βασισμένη στο ποίημα του Καβάφη «Φωνές». Οι δύο ταινίες πραγματοποιήθηκαν σε συμπαραγωγή με το VideoDance - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

BEST OF SHOW

gerd ludwig david bowman jatin kampani chris frazer-smith alex teller byker saverio truglia w. brandon voges douglas hill dirk karsten baldomero fernandez edo kars andy smith marcel lam sally mann khue bui lauren greenfield jan van ijken michael levin tim flach ted sabarese sebastian copeland stewart cohen achim lippoth cosmin bumbut laura calfee chunsum choi thomas lee amanda keller-konya callaghan walsh alan kupchick hrvoje slovenic rachel mckinnie lung liu carol watson ghada khunji petr jerabek blake gordon peikwen cheng ilona wellmann

27 απριλίου - 13 μαΐου '07
κινηματογράφος "Ολύμπιον"

